

Celebrat el 3r Congrés de CCOO Bages-Berguedà

Els pensionistes i jubilats de CCOO Bages-Berguedà visiten Palafrugell

Antonio Sánchez

Des de l'organització comarcal del sindicat es va programar una excursió per tal de visitar la Costa Brava, en concret el bonic i turístic poble de Palafrugell.

Grup d'excursionistes a la porta del Sindicat

La primera activitat, una vegada arribats a aquest poble de la costa, va ser la visita al Museu del suro, on una guia ens va detallar totes les característiques del museu, des de la seva fundació fins avui, així com tots els passos que se segueixen en l'activitat industrial d'aquest material, que s'extreu de l'arbre que, en castellà, s'anomena "alcornoque" i, en català, alzinera surera, sobretot el que fa referència a la seva utilitat en la confecció de taps per a les ampolles de vi i de cava. Igualment vàrem poder admirar les escultures que s'hi exposaven, fetes de suro, així com la maquinària per al treball industrial d'aquest producte, i es podia fer la comparació de les màquines més antigues i les actuals, i poder observar la seva evolució tècnica.

Acabada la visita, ens vam dirigir al restaurant "La Terrassa", on un dinar ben exquisit ens va ajudar a preparar-nos per a una tarda dedicada a la visita del poble, el port i la subhasta del peix, una activitat molt curiosa de poder veure. A les sis de la tarda tornàvem a agafar l'autocar per retornar cap a Manresa, amb la satisfacció d'una jornada ben aprofitada i la convicció que tots els companys i companyes que hi varen participar s'ho van passar d'allò més bé. Només ens quedar dir: fins a la propera.

Llibre sobre la història del moviment obrer i sindical al Bages

"Company i companya: si tens documents, fotografies o arxius del període de la dictadura franquista i la transició democràtica relacionats amb el moviment obrer i sindical al Bages, t'agraïrem que ens els facis arribar, ja que ens podrien ser útils per confeccionar el llibre de la història del moviment obrer i sindical d'aquests períodes a la nostra comarca".

Manifestació de treballadors de Pirelli. Imatge cedida pel diari Regió 7

RESPONSABLE EQUIP ASSEMBLEA:

Emili Martínez

COL·LABORADORES: Montserrat

Borrellas i Maite Noguera

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA: SL

REDACCIÓ:

Passeig de Pere III, 60-62, 08240

Manresa. Tel. 93 873 00 00

TIRADA: 6.500 exemplars

Celebrat el 3r Congrés de CCOO Bages-Berguedà

Carles Manzanares i Guadalajara

El passat 31 d'octubre vam celebrar, a la sala d'actes de la FUB de Manresa, el 3r Congrés de la Unió Intercomarcal Bages-Berguedà.

Vivim moments d'especial transcendència en l'activitat sindical diària. Una activitat diària que sovint ens fa oblidar els necessaris objectius a llarg termini. Per tant, cada 4 anys convé fer una breu aturada en el ritme diari del sindicat per analitzar la feina feta, marcar nous objectius i escollir la direcció del sindicat per als propers 4 anys.

El balanç de la feina feta, reflectit en l'Informe general que va aprovar el Congrés, és positiu. Hem assolit bona part de les fites que ens havíem marcat en el congrés anterior, l'any 2004.

PRIMERA FORÇA SINDICAL

Per citar dues dades molt importants, hem aconseguit arribar als 6.000 afiliats en el conjunt de les dues comarques, i continuem sent la primera força en les

eleccions sindicals, amb un avanç molt remarcable al Berguedà. També hem millorat la nostra tasca en formació sindical, en assessorament i en salut laboral. Per tant, arribem al 2009 amb un sindicat més fort, més ben organitzat, amb més capacitat d'acció i amb millors serveis per als nostres delegats i delegades, i per als nostres afiliats i afiliades.

MÉS FORTS, MÉS DRETS

La nova direcció escollida té l'objectiu de materialitzar les propostes i resolucions que vam recollir en els documents del Congrés. Són reptes importants en els quals esperem comptar amb el suport de tots els treballadors i treballadores que formem part de CCOO. L'objectiu és continuar avançant i continuar creixent. Volem arribar

El secretari general sortint llegint l'informe del 3r Congrés

a l'any 2011 amb un sindicat encara més fort organitzativament, amb més afiliació, conquerint més drets per a la classe treballadora i sent més solidaris amb el conjunt de treballadors i treballadores del món.

Comissió Executiva de CCOO del Bages-Berguedà

La nova Comissió Executiva elegida unànimement pel Congrés

Baena Prieto, Juan
Botifoll Almendros, Benet
Cano Castillo, Pedro
Corral Baena, Victoria
Cruz Mas, Cristina
Del Arco Manjón, Marisol
Díez Bajo, M. Rosario
Espelt Riera, Jaume
Espinalt Vila, Jaume
Fuentes Ribas, Josep
Galera Pedrosa, Joaquín
González Martín, Manuel
Izquierdo Santiago, Rafael
López González, Josep Antoni
Lozano Pintor, Laura
Manzanares Guadalajara, Carles

Martín Cabeza, Ramon
Méndez Hontecillas, Ana
Noguera Casanova, M. Teresa
Pineda Sales, Immaculada
Rodríguez Blanqué, Gabriel
Rueda Martínez, Josep
Ruiz Mateos, David
Sánchez Andrés, Ricardo
Sánchez Garcés, Olga
Sánchez Vilar, Antonio
Segovia Ariza, Dolores
Sixto Orozco, Lluís Vidal
Soler Serra, Pilar
Sorinas Zumaquero, Lidia
Vidal Martínez, Santiago

Propostes sindicals

- La centralitat de l'afiliació. L'afiliació ha de ser l'objectiu bàsic del sindicat. L'afiliació representa la força de la nostra organització i hem de vetllar per augmentar-la i mantenir-la. Treballar en els espais que ens són propers, com poden ser els delegats i les delegades a l'empresa i els alumnes dels cursos de formació, ha de permetre incrementar l'afiliació. I hem de buscar mecanismes per enfortir els vincles entre l'afiliació i l'organització, i així garantir la seva fidelització.

- Per garantir la fidelització de l'afiliació, hem de convocar com a mínim de forma anual els nous afiliats, per explicar-los qui som Comissions Obreres, els orígens i els principis del sindicat, què fem i com hi podem participar. L'afiliat ha de sentir-se part de l'organització, no un client del sindicat.

- Incrementar la nostra presència a les empreses. Mantenir els resultats en les eleccions sindicals i millorar-los. Continuar sent la primera força sindical del Bages i intentar assolir el mateix al Berguedà.

- Sindicalisme en xarxa. Aprofitar les tecnologies de la informació i la comunicació per connectar l'afiliació, les persones delegades, les seccions sindicals i les estructures sindicals.

- Formació sindical. L'increment de delegats/ades ens genera més demanda de formació sindical i hem de ser capaços de respondre-la. Alhora, cal aprofitar aquests increments per agilitar i augmentar el nombre de cursos que fem al territori. Caldrà un esforç de planificació i de coordinació entre la Unió i els sindicats de ram.

- Generalitzar la constitució de seccions sindicals en les empreses amb més de 25 afiliats.

- Aprofitar les fusions federatives (Comunicació i Transport i Serveis i Administracions Públiques, i Tèxtil, Químiques i Afins i Metall) per generar millors sinergies i més força en l'acció sindical al nostre territori.

- Mantenir i incrementar la cooperació i la col·laboració existents entre la Unió i els sindicats de ram, per millorar la nostra activitat sindical al territori.

- Vetllar pel funcionament àgil de la Comissió Executiva. Garantir la periodicitat de les seves reunions.

Membres de la Comissió Executiva sortint

- Enfortir Acció Jove al nostre territori i a les nostres empreses. Possibilitar la formació dels nostres joves i la seva incorporació a les responsabilitats de la Unió.

- La defensa d'un model de creixement econòmic, diferent al del darrer període i basat en la producció de qualitat, en innovació i en millors serveis. Aquest nou model no serà possible si no va lligat a una aposta per una millora de les condicions laborals, en els drets personals i en els drets sindicals als centres de treball.

- En el marc econòmic actual, la defensa de l'ocupació estable ha de ser un eix per a la negociació col·lectiva en els centres de treball.

- Situar la salut laboral com un dels eixos bàsics de la nostra acció sindical. Tornar a donar valor a la prevenció per aconseguir més i millors condicions de treball i salut. Potenciar l'assessorament específic en aquesta matèria. Malauradament, els accidents laborals es continuen produint, i alguns especialment greus, com són els mortals. Des de la Unió Intercomarcal, i seguint el protocol d'actuació que en el seu moment vàrem aprovar, hem de convocar actes reivindicatius i de protesta sempre que es produeixi un accident mortal. Accions que poden ser concentracions silencioses o actes de protesta al centre de treball. Enviar comunicat de premsa com a protesta i defensa del treball digne i en condicions de seguretat i salut.

- Pressionar les institucions per dotar la Catalunya central de millors serveis en matèria laboral, inspecció i salut laboral. Exigir una actuació contundent de la Inspecció de Treball davant les empreses que estan incomplint de manera continuada amb les seves obligacions en matèria de seguretat i salut.
- Continuar treballant la mobilitat sostenible als centres de treball. La mobilitat és una més de les condicions de treball, relacionada amb el salari, la jornada i la salut laboral.
- Incidir en la sostenibilitat, en les polítiques i en les mesures mediambientals de les empreses a partir de l'acció sindical.
- Treballar per la integració social del col·lectiu immigrant, amb plenitud de drets laborals, socials i ciutadans. Crèixer en afiliació, incorporar més companys estrangers a les candidatures en les eleccions sindicals, i incorporar-los a l'estructura del sindicat. El servei del CITE, d'acord amb els criteris generals d'aquest servei, hauria de prioritzar el servei a l'afiliat, i li hauria de donar hora abans que al no afiliat.
- Vetllar perquè la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya representi una modernització i una descentralització del servei i un canvi en les polítiques actives.
- En l'àmbit de la formació ocupacional i la contínua, caldrà treballar per reforçar la coordinació del CEPROM i per augmentar-ne la relació amb la Unió.
- Potenciar el CEPROM i ser selectius en la gestió indirecta de la formació.
- Augmentar el nombre de federacions que fan formació contínua al nostre territori.
- Seguir treballant per garantir uns serveis públics de qualitat. Educació i sanitat. Protecció social i habitatge. Sindicat sociopolític.
- Lluita per la igualtat. Incorporar en tots els àmbits de l'acció sindical la dimensió de gènere i la lluita per la igualtat. Establir criteris d'acció positiva en totes les fases de la relació laboral. Vetllar per l'aplicació de plans d'igualtat en les empreses. Utilitzar la negociació col·lectiva per assolir fites en la conciliació de la vida personal i la laboral.
- Elaborar en el primer trimestre de 2009 un programa d'acció en què aquestes propostes sindicals quedin definides en accions concretes, periodificades i quantificades.
- Iniciarem els debats entre les diferents estructures i amb la participació, imprescindible, de totes les federacions i sindicats comarcals per tal de valorar i decidir la possibilitat de constituir una nova Unió Intercomarcal de la Catalunya central. La Comissió Executiva elaborarà una proposta: la possibilitat que es constitueixi aquesta nova Unió Intercomarcal, establint els criteris, l'estructura organitzativa i els terminis que s'han d'aplicar. Aquesta proposta s'haurà de consensuar amb la Unió Comarcal d'Osona.
- També s'haurà de portar a debat dins dels diferents sindicats de ram, i s'obrirà un procés participatiu, a partir dels criteris que acordi la Comissió Executiva.
- Un cop aprovada per les dues unions, es portarà la proposta al Consell de la CONC per a la seva aprovació, a partir dels criteris establerts per a aquestes unions.
- Ens trobem davant una situació de greu crisi econòmica, que està afectant directament els treballadors de les nostres comarques. A la crisi del sector tèxtil que es produïa els darrers anys, amb nombrosos expedients de regulació, s'ha afegit la crisi en el sector de la construcció i en els sectors productius, especialment els de components per a l'automoció. Especialment greu és la situació d'una empresa emblemàtica a la comarca com és Pirelli, tant pels llocs de treball directes com indirectes que hi ha en joc. Aquesta situació acabarà afectant directament o indirectament tots els treballadors i treballadores. Situació a la qual arribem després d'anys de bonança econòmica, i en la qual els beneficis empresarials no s'han repartit entre els treballadors. Ara la crisi l'estan pagant els treballadors/es, amb expedients de regulació, que en molts casos acaben al Fons de Garantia Salarial. En els propers mesos, part de la nostra acció sindical passarà per intervenir davant aquesta situació. Des del sindicat hem d'impulsar accions per tal d'implicar les institucions locals i comarcals, tant en les accions que puguin fer per garantir els llocs de treball com per impulsar plans d'ocupació, formació i reinserció laboral que siguin útils als treballadors i treballadores.

El secretari general de CCOO de Catalunya va assistir al Congrés

Les malalties professionals i la Unitat de Salut Laboral de Manresa

Al costat dels accidents laborals —que encara requereixen molts esforços i recursos per prevenir-los i evitar-los— hi ha una altra cara amagada de la salut a la feina: les malalties professionals.

La protecció de la salut i la prevenció de les malalties professionals és una veritable assignatura pendent a les nostres empreses i centres de treball. Aquestes malalties, en molts casos, no es detecten, no es declaren i les empreses i mútues no les volen reconèixer. Són malalties que normalment no apareixen de cop sinó que es manifesten en el transcurs del temps i com a conseqüència de l'exposició continuada a condicions inadequades de treball, com per exemple l'exposició a determinats productes químics, les posicions i els esforços inadequats o els riscos psicosocials. El no-reconeixement d'aquestes malalties comporta, juntament amb els problemes de salut de les persones, una retribució inferior de les incapacitats temporals i les invalideses, i que, en no ser detectades, no es facin actuacions de prevenció.

Clausura del Congrés

Al costat de la nostra acció sindical en matèria de salut laboral als centres de treball i en la negociació col·lectiva, cal exigir, a les administracions públiques, polítiques i instruments que reconeixin les malalties professionals i que treballin en la seva prevenció. Un d'aquests instruments són les Unitats de Salut Laboral.

Les Unitats de Salut Laboral tenen diverses funcions: establir un sistema de vigilància de les malalties que tenen el seu origen en l'àmbit laboral, donar suport als metges de l'assistència primària, en casos de discrepància determinar si la causa de la malaltia es deu a les condicions de treball i impulsar actuacions per a la prevenció.

El nostre sindicat al Bages–Berguedà ha estat un impulsor significatiu de la lluita per la millora de l'assistència sanitària. Entre els compromisos aconseguits del Departament de Salut de la Generalitat i el Servei Català de la Salut, hi ha el de crear una Unitat de Salut Laboral per la Catalunya central a Manresa —ara no en tenim cap— (acords del 2006). Aquest compromís al nostre territori sobre la creació de l'esmentada Unitat ha estat reforçat per l'Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana 2008-2011, també signat pel nostre sindicat.

No obstant això, passa el temps i, malgrat els requeriments sindicals, la Unitat de Salut Laboral de Manresa no es crea. Per això proposem que s'adopti la resolució següent:

- 1. Exigir al Departament de Salut de la Generalitat la creació i la posada en funcionament de la Unitat de Salut Laboral de Manresa abans d'acabar l'any 2008.**
- 2. En el supòsit que no es faci, portar a terme les mobilitzacions oportunes per aconseguir un instrument important per als treballadors i treballadores de les nostres comarques, com ho és la Unitat de Salut Laboral per a la detecció i la prevenció de les malalties professionals.**

La crisi econòmica al nostre territori

Ens trobem immersos en una crisi econòmica d'escala mundial, d'incalculables conseqüències. Una crisi que té els seus orígens en un model econòmic neoliberal, que ha tingut un model productiu basat en l'especulació. Situació a la qual arribem després d'anys de creixement econòmic, en què els beneficis empresarials no s'han repartit entre els treballadors, i no s'ha aprofitat per resoldre els problemes de la classe treballadora (baixos salaris, temporalitat, subcontractació, accidents laborals...).

Ara la crisi l'estan pagant els de sempre, els treballadors, amb expedients de regulació i tancaments d'empreses, que en molts casos acaben al Fons de Garantia Salarial. A més, amb l'entrada en vigor de la Llei Concursal, no es garanteixen els drets de defensa dels treballadors ni el cobrament de les indemnitzacions, posant en grau d'igualtat treballadors i empreses.

Aquesta crisi està afectant directament els treballadors/es de les nostres comarques. A la crisi del sector tèxtil que es produeix els darrers anys, amb nombrosos expedients de regulació i tancaments d'empresa, s'ha afegit la caiguda del sector de la construcció i altres sectors productius, especialment els de components per l'automoció. Podem destacar la greu situació d'una empresa emblemàtica a la comarca com és Pirelli, tant pels llocs de treball directes com indirectes que hi ha en joc. O la situació de Tyco, empresa amb beneficis econòmics que vol tancar per especular amb uns terrenys que van ser regalats per l'Ajuntament. Darrere de les xifres de

Els treballadors de Pirelli van participar a la manifestació de Barcelona, el 5 de novembre, en defensa dels seus llocs de treball

l'atur a la comarca hi ha persones que en molts casos es troben en situacions realment desesperades.

En els propers mesos, la nostra acció sindical al territori passarà per intervenir davant aquesta situació. El sindicat ha de servir per organitzar els treballadors per a la defensa dels seus drets i els seus llocs de treball. Des de la Unió Intercomarcal hem d'impulsar accions per tal d'implicar les institucions locals i comarcals, tant en les accions que puguin fer per garantir els llocs de treball i impulsar una política industrial a la comarca, com per impulsar plans d'ocupació, formació i reinserció laboral que siguin útils als treballadors. En aquest sentit proposem:

- Lluitar per la defensa dels llocs de treball. Oposició davant les empreses que aprofiten la situació econòmica per presentar expedients de regulació, sense cap justificació. Participar i impulsar la mobilització dels treballadors a les empreses i socialitzar els conflictes.

- Exigir a les administracions locals i comarcals l'establiment d'un pla de política industrial a la comarca, amb la participació dels sindicats.

- Exigir a les administracions l'establiment de plans de formació i de reinserció laboral, amb la participació dels agents socials, i que realment siguin efectius i útils per als treballadors/es. Augment dels pressupostos en despesa social, especialment per als treballadors/es que es trobin en situacions més desfavorides.

- Cap retallada salarial i de drets laborals per als treballadors que de forma directa o indirecta treballen per les administracions.

Des del 3r congrés de la Unió Intercomarcal del Bages-Berguedà fem una crida a tots els treballadors/es de la comarca a participar de forma massiva en la gran manifestació convocada pels sindicats el proper 5 de novembre a Barcelona, per la defensa de l'ocupació i la indústria.

Andreu Querol

“Acció Jove busca la innovació, tant de persones com de maneres de fer”

L'Andreu, de 32 anys, ha estat immers en la tasca de direcció d'una part important de l'acció del sindicat en un camp que, sovint, desconexem força.

En primer lloc, ens podries definir què pretén exactament Acció Jove?

Podriem dir que és el moviment de joves de CCOO, que busca un espai per cercar respostes a les qüestions pròpies de la gent jove, que és el sector que s'incorpora més tard al món del treball i que ho fa en condicions més precàries. També es busca treballar en la renovació del sindicat, tant pel que fa en l'edat dels components dels equips de direcció com per la manera i els estils de pensar i de treballar. Es tracta de procurar la innovació, tant de persones com de maneres de fer.

Com és que un manresà arriba a una tasca d'àmbit nacional com aquesta?

Jo venia del moviment estudiantil i de l'associacionisme. En l'anterior mandat es buscava algú que tingués alguna experiència en aquest camp dels joves i el meu perfil hi coincidia. Va ser una tasca engrescadora en tant que vàrem començar des de zero, intentant cercar una coordinació amb tots els moviments juvenils i institucionals. Acció Jove havia nascut, inicialment, en algunes organitzacions i, a partir del 7è Congrés, es va integrar en l'organigrama de la direcció nacional.

Al Bages i al Berguedà estem millor o pitjor que en altres comarques?

Estem si fa no fa. Quant a afiliació estem igual. A Catalunya hi ha, approxi-

L'Andreu Querol i Muñoz és un sindicalista manresà que, fins ara, ha estat treballant com a coordinador nacional d'Acció Jove i com a secretari de Moviments Socials de CCOO de Catalunya.

madament, uns 20.000 afiliats joves. A les empreses hi ha força gent jove sindicada però, en canvi, això no es reflecteix en la direcció de les diferents organitzacions. Aquí, al Bages, hi ha alguns joves a la direcció, però la mitjana d'edat, com a la resta del país, és força alta, al voltant dels 50 anys. Això fa que, en 10 anys, hi hagi un salt generacional molt fort que cal preveure, i els joves s'hi han de comprometre, tot i que aspectes com la precarietat laboral condicionen la participació i el compromís en les tasques de direcció.

Com veus la situació del jovent en la societat actual?

La gent jove, avui, s'incorpora al món del treball sense massa problemes, però en unes condicions laborals penoses: la perspectiva, per a ells, és que deixaran de ser joves i continuaran estant en una situació de precarietat. Això fa que els joves tinguin seriosos problemes per plantejar-se el seu futur. La precarietat, en aquest cas, és més un problema de generació que no pas del fet de ser joves.

Des de Manresa i Berga, què caldria impulsar, o millorar, en el camp del jovent?

Bages i Berguedà són dues realitats diferents, però hi ha problemes comuns, com el de la mobilitat, que en aquestes comarques fa que el jovent tingui veritables dificultats per desplaçar-se a la universitat o al seu lloc de treball. Pel que fa als estudis universitaris, caldria augmentar les escasses possibilitats que avui s'ofereixen. Igualment caldria treballar per tal d'incidir en el fracàs escolar, ja que, a les nostres comarques, podríem trobar elements que ajudessin a apaivagar-lo. També s'hauria de fer un esforç important per millorar els espais d'oci i culturals, que tant afecten la vida social dels joves. En el cas de Manresa, potser s'hauria de superar una certa inèrcia del “ja ens està bé”. Som poc ambiciosos com a ciutat i ens manca més identificació amb ella i amb la seva millora. Tant pel que fa al Berguedà com al Bages, s'hauria de trobar la manera d'aprofitar-ne la situació geogràfica per tal d'assolir avantatges industrials, econòmics i socials.